

Ilse DeLange wil vaker nieuwe muziek laten horen

Werden haar twee vorige albums in Los Angeles opgenomen, voor Next To Me verkaste Ilse DeLange naar Nashville. Gevolg: meer country, meer diepgang, fraaie orkestraties en een opmerkelijk besluit om acht perfect op elkaar aansluitende liedjes op de plaat te zetten. Want Ilse heeft een plan. "Ik wil vaker nieuwe muziek laten horen."

Er is onnoemelijk veel gebeurd de afgelopen twee jaar. Na verschijnen van het album Incredible werd Ilse DeLange overladen met eerbewijzen. 3FM Awards als beste zangeres, voor het beste album en de beste single, TMF Award als beste live-act en een Rembrandt Award voor de song Miracle als soundtrack van de film Bride Flight. "Het was de overtreffende trap van succes", vat Ilse bondig samen. "Vergeleken met eerder was het allemaal weer een stap verder. Ik ben nu echt hits gaan scoren. Met "The Great Escape" begon het al een beetje, want voor die tijd was ik eigenlijk voornamelijk een albumartieste. Maar met Incredible had ik ineens drie liedjes in de toptien. En dat merk je bij de optredens. Ineens is er herkenning, de mensen zingen allemaal mee."

Ze kreeg die response bij het publiek in veelvoud tijdens het Ahoy-concert van 21 maart 2009, waarvan later dat jaar een dvd uitkwam. "Zeker als je in zo'n grote bak staat, is het prettig om de hits als kapstukken in je setlijst te kunnen plaatsen. De mensen kennen die liedjes en zitten er dan meteen in. We stonden 1 dag in Ahoy, alles kwam op die ene dag samen!

Alle positieve ervaringen hebben doorgewerkt op het nieuwe album Next To Me, dat Ilse voor het eerst in lange tijd weer in Nashville heeft opgenomen. Ze werkte wel met dezelfde producer (Lyle Workman) en dezelfde musici als op Incredible, aangevuld met o.a. de roemruchte pedalsteelgitarist Paul Franklin. "Ja, ik hoorde in m'n hoofd heel erg de pedalsteel in de liedjes klinken. Dan moet je gaan naar waar Paul Franklin zit: Nashville. Bovendien, de studio's zijn er geweldig." Vergeleken met de overweldigende blijheid van Incredible gaan de liedjes ditmaal meer de diepte in. En niet geheel onbelangrijk, het album als geheel is meer country. Je zou kunnen zeggen dat Ilse 'back to the roots' is gegaan. "Ik heb weer met fantastische mensen geschreven en opgenomen, het is bij elkaar wat organischer geworden", meent ze. "Op Incredible wilde ik geprogrammeerde beats combineren met authentieke instrumenten. Dit keer is het eigenlijk gegaan zoals het ooit begonnen is: met een band de studio in op basis van soms krakkemikkige demootjes met alleen een gitaar en een stem. De liedjes vroegen er gewoon om. Ik heb eigenlijk nooit een duidelijk beeld van: ik wil zoiets maken. Gedurende het proces van liedjes schrijven en opnemen blijkt welke richting het op gaat."

Af en toe komt het toeval te hulp. Partner en drummer Bart Vergoossen zat een filmpje te editen en zette daar wat muziek onder. Ilse: "Ik hoorde het en dacht: wat is dat? Wat mooi!" Bleek het te gaan om een album getiteld Meet Glen Campbell, waarop genoemde artiest een aantal rocknummers covert. Concept, geluid en vooral strijkers in een country-omgeving, maakten diepe indruk. "Het is een lekker warme, dikkige sound", omschrijft Ilse. "Die plaat had echt impact. Ik vond 't zo te gek, het heeft me behoorlijk geïnspireerd. Dus ik dacht: als het kan, zouden we in een paar liedjes strijkers moeten hebben. Caroussel, een uptempo-liedje, is daar een goed voorbeeld van."

Over toevalligheden gesproken, Ilse schreef Beautiful Distraction samen met Jeff Cohen. Ze had hem nooit eerder ontmoet, hij was haar wel aanbevolen door een andere schrijfgenoot genaamd Sacha Skarbek, maar letterlijk in een paar uurtjes kwam er iets heel moois uit. Alsof het voorbestemd was.

"Ik zat in Nashville, ik had allerlei afspraken en hoorde op een gegeven moment iemand zeggen: 'okay, thanks Jeff'. We keken elkaar aan en ik zei: 'jij bent toch niet toevallig Jeff Cohen?' En hij: 'ben jij Ilse?' 'Ja', antwoordde ik, 'Sacha heeft me over je verteld'. Zo zijn we elkaar in dezelfde week drie keer tegengekomen. Zat ik ergens te eten, zat hij er ook. Zat ik bij de showcase van een singer-songwriter, was hij er ook. Toen had ik op een zaterdagmiddag een paar uurtjes vrij. Ik zei tegen hem: 'als je wilt, ik weet niet of ik uitgeblust

ben na een week vol afspraken, kunnen we iets proberen. En dan blij je samen zo'n toch wel persoonlijk, gevoelig liedje te kunnen schrijven."

De titelsong vormt de brug tussen Incredible en Next To Me. "Het is het enige liedje dat echt een relatie heeft met de vorige plaat", beaamt Ilse. "Het heeft een positieve tekst; dat je je heel erg goed voelt met iemand naast je. Een soort rots in de branding. Ik heb het geschreven met de jongens van Macho Psycho en Nate Campny [die een duidelijk stempel drukten op Incredible], maar het komt wel van een nieuw sessie. Is dus niet overgebleven van de vorige keer."

Intrigerend is het mooie Time Out, waarin Ilse zich alleen door piano en strijkers laat begeleiden. "Heb ik geschreven met Blair Mackichan", licht ze toe. "We hebben het iets minder jazzy gemaakt dan het oorspronkelijk was. Eerst wilde ik het groots en bombastisch hebben met volledige band, maar dat werkte niet. Dus zijn we teruggedaan naar de intimiteit en is het heel persoonlijk geworden. Het gaat erover of het wel goed is om een pauze te nemen in een relatie, of dat die pauze juist het einde daarvan betekent. Slaat niet op mezelf hoor. Wel op mensen om me heen. Het is een liedje waar een vraagteken in zit", vult Ilse aan.

Paper Plane omschrijft ze daarentegen als 'een lekker autoliedje'. "Het heeft een wat dromerig thema: niks is onmogelijk, stel je eigen doelen en ga er op af. Vouw een papieren vliegtuigje, zet me erop en je kunt overal naartoe." Eyes Straight Ahead blijkt een 'steun in de rug'-liedje. Geef de moed niet op, blijf in jezelf geloven en zit niet bij de pakken neer. Het daaropvolgende Almost beschrijft "We hadden alles, we zaten op de zon, het kon niet op, en je hebt geprobeerd op me in te hakken en me af te breken, misschien zonder dat je het zo bedoeld hebt, en het is gelukt...bijna."

Opmerkelijk aan Next To Me is dat er maar acht nummers op staan. Geenszins omdat er onvoldoende materiaal was, integendeel, er ligt nog van alles op de plank. Nee, Ilse heeft bewust en weloverwogen voor dit '8-track' formaat gekozen. "Om te beginnen passen deze acht liedjes heel goed bij elkaar, ze vormen een mooi geheel", verklaart ze. "Maar de grootste reden voor mij om het zo te doen, is dat ik heel graag het proces wil doorbreken dat je een plaat maakt waarmee je dan twee jaar onderweg bent. Pas na anderhalf of twee jaar ga je het traject van een volgende plaat in. En ik wil liever dat live spelen/ liedjes schrijven/plaat maken frequenter afwisselen. Dat is een beetje het idee erachter. Ik denk dat het goed is." Een dappere stap, want Ilse verplicht zich hierdoor om vaker met nieuw materiaal te komen. Daar heeft ze echter alle vertrouwen in: "Voor mij is het natuurlijk ook een testcase. Gaat dit, bevalt dit? Maar het is ook een nieuwe uitdaging en ik heb al een stapel nieuwe liedjes liggen. Het voelt prettig om met meer afwisseling te kunnen komen. In plaats van dat ik een schijfje neerleg met bijvoorbeeld veertien liedjes waar ik het twee jaar mee moet doen, kan ik vaker nieuwe dingen laten horen. Weet je, ik mag mijn handjes dichtknijpen dat het zo goed gaat. Dat ik zo'n lange looptijd heb met mijn albums, dat ze zo lang in de charts blijven staan en zo lang gedraaid worden. Fantastisch natuurlijk. Maar ik vind het toch erg leuk om de mensen te verrassen. Voor mij is het ook goed, denk ik, dat ik mijn live-ervaringen, of dingen die in en rondom mijn leven gebeuren, meteen kan vastleggen in nieuwe liedjes en die sneller uit kan brengen. Worden de liedjes allemaal wat actueler."

Augustus 2010

Releasedatum "Next To Me"album: 27 augustus 2010

www.ilsedelange.com
www.universalmusic.nl

Universal Music Persafdeling
035 6261 506